

Divina Vindecare

NR. 100

APRILIE 2018

DUPĂ 100 DE PAȘI

Ardeiaș Vlad, martie 2018

Când a debutat acest proiect în urmă cu mai bine de 8 ani, scriam în primul număr publicat: „Nu credem că avem ‚tot adevărul’ sau că cele publicate aici reprezintă ultimul cuvânt despre subiectele abordate ... Revista ‚Divina vindecare’ se va constitui într-un mijloc de răspândire a tuturor razelor de lumină pe care Dumnezeu a binevoit să ni le ofere și pe care ni le va descoperi în viitor, Lumină prin care dorește să nască fii ai Luminii.”

Privind înapoi și răsfoind numerele publicate după această declarație de misiune, sunt uimit de exactitatea cu care s-a împlinit, o dovadă în plus a faptului că, într-adevăr, cine caută găsește:

„Să cunoaștem, să căutăm să cunoaștem pe Domnul! Căci El Se ivește ca zorile dimineții și va veni la noi ca o ploaie, ca ploaia de primăvară, care udă pământul!” (Osea 6:3).

Contrar opiniei larg răspândite în mediul Creștin modern, Adevărul este o Persoană și nu o teorie, o formulă care, odată descoperită și scrisă într-un catastif, încheie astfel drumul parcurs de cercetător. Oricât de mulți pași parcurgi pe Calea cunoașterii împreună cu Adevărul, retrospectiva nu poate fi decât o sursă de bucurie și o motivație în plus de a continua pe această Cale cu și mai mare determinare și dedicație.

Direcția în care s-au dezvoltat subiectele abordate, natura celor noi și modul în care s-au potrivit perfect toate împreună formând imaginea coerentă și biblică a Evangheliei, nu poate decât să ne uimească și să ne certifice încă o dată identitatea Celui în care ne încredem. Pe măsură ce am înaintat pe Cale, lumina pe care o aveam a crescut, fiind înlocuită de cea mai mare pe care am primit-o. Asemenea celui care găsește calea de ieșire dintr-o peșteră rece și întunecoasă, când am întâlnit Soarele neprihănirii am recunoscut nevoia de a renunța la chibriturile care ne fuseseră folositoare până atunci.

Nu putem să nu observăm că trupul lui Hristos s-a dezvoltat în tot acest răstimp, apropiindu-se și mai mult de maturitatea necesară încredințării tuturor mijloacelor utile pentru încheierea lucrării de propovăduire a Evangheliei în toată lumea. Eliberându-ne de erorile tradiției, Adevărul ne deschide perspectiva libertății oferite de Dumnezeu cu un Preț atât de mare. Ferice de cei care nu vor abuza de ea ci, printr-o dedicare continuă, vor continua această cea mai mare aventură a vieții: relația personală cu Dumnezeu.

Recunoscători pentru tot ceea ce am primit până acum, înaintăm pe această Cale cu nerăbdarea copilului ce așteaptă următoarele experiențe împreună cu părintele său iubit. Avem certitudinea că, menținând aceeași atitudine „bereană” (Fapte 17:11), Dumnezeu ne va călăuzi mai departe în și prin descoperirile Sale, oferindu-ne privilegiul de a ne apropia din ce în ce mai mult de El și astfel, unii de alții. Scopul ultim la Domnului Hristos este să devenim una în Dumnezeu, acest deziderat fiind cel pentru care a insistat atât de mult înainte de suferința Sa. Este uimitor numai să ne imaginăm această societate desăvârșită pe care El o creează, dar este și mai minunat să fii parte din acest proces.

Mulțumim tuturor cititorilor și tuturor acelor care au sprijinit proiectul revistei „Divina Vindecare” de-a lungul acestor ani. El a fost și este în continuare posibil numai datorită credinței voastre. Vă încurajăm să continuați în această lucrare bună pentru ca Lumina să lumineze mai departe în case, în biserici, în penitenciare și, mai mult decât atât, în inimile oamenilor. Lumina, tocmai pentru că este oferită mai departe, crește până când va umple tot pământul. Fie ca Dumnezeu să ne facă în continuare părtași acestei binecuvântate experiențe!

Cuprins:

După 100 de pași	Pag 1
Descurajarea	Pag. 2
Mântuirea este viață	Pag 5
Invitație	Pag. 10
Sfârșitul este la ușă	Pag. 11

DIALOGURI CU DUMNEZEU

10. DESCURAJAREA

Ardeiaș Vlad, martie 2018

Cea mai mare amenințare, cel mai mare pericol în experiența Creștină este descurajarea. Asemenea veninului, deznădejdea se răspândește prin toată ființa blocând mintea, paralizând puterile spiritului, orbind ochii. Unul dintre cele mai interesante aspecte ale acestei experiențe este că deseori ea lovește imediat după un succes răsunător. Datorită amenințărilor sau a unor greșeli, Creștinul este atras în capcana de a-și lua privirea de la Mântuitorul și de a-și îndrepta fie spre sine, fie spre amenințările din jurul lui. Atunci rămâne fără nicio perspectivă, dintr-o dată parcă desprins de Realitate, aruncat într-o groapă fără fund, incapabil de niciun efort, de nicio speranță. În astfel de momente salvarea nu poate veni decât dintr-o singură direcție.

Un succes răsunător

Seceta ce venise peste Israel și care durase deja trei ani lungi și chinuitori, nu era nimic altceva decât descoperirea din partea lui Dumnezeu a stării spirituale a națiunii și o pildă pentru ca ei să înțeleagă direcția sigură în care se îndreptau. Aproape întreaga națiune, sub conducerea regelui Ahab și sub influența puternică a soției acestuia Izabela care era o sidonită, căzuse în idolatrie. Aceasta a exercitat o influență puternică asupra soțului ei și, prin el, asupra întregii națiuni. Prin ademenirile specifice, aceasta l-a convins pe Ahab să continue pe aceeași cale stricată ca și cel pe care-l precedase, continuând închinarea idolatră la Baal și Astartea. Această religie fusese atât de prolifică încât un număr de 850 de profeți ai celor doi zei erau mereu invitații de onoare la masa reginei.

În timpul acela Ilie Tișbitul era cel prin care Dumnezeu Își anunța deciziile și mijloacele prin care-i chema pe evrei la pocăință. Prin el regele Ahab a fost anunțat de seceta teribilă ce devasta acum țara și tot prin el venise și anunțul faptului că, după acești trei ani lungi de disperare, ploaia se apropia. Înfuriat, regele l-a găsit în sfârșit pe Ilie acuzându-l de starea nenorocită în care seceta adusese întreaga țară. Ilie însă i-a spus adevărul și anume că despărțirea de Dumnezeu atrage cu sine nenorociri de tot felul, căci oricine stinge lumina rămâne în întuneric. Și pentru că o asemenea afirmație trebuia dovedită, Ilie îi lansează regelui o provocare:

„Strânge acum pe tot Israelul la mine, la muntele Carmel, pe cei patru sute cincizeci de proroci ai lui Baal și pe cei patru sute de proroci ai Astarteei, care mănâncă la masa Izabelei. ... Apoi, voi să chemați numele dumnezeului vostru, și eu voi chema Numele Domnului. Dumnezeuul care va răspunde prin foc, acela să fie adevăratul Dumnezeu.” (1Regi18:19, 24)

Atât regele cât și întregul popor strâns pe muntele Carmel au găsit propunerea ca rezonabilă, iar profeții idolatrii n-au avut altă alternativă decât aceea de a accepta. Ceea ce a urmat s-a constituit într-un spectacol grotesc: sute de oameni implorând până la delir și automutilare foc din cer, bineînțeles fără niciun răspuns. Și pentru că toți cei prezenți îi urmăreau îndeaproape, niciunul dintre preoții lui Baal n-a reușit să arunce un băț de chibrit aprins printre lemnele pentru jertfă.

Când devenise evident pentru toată lumea că așteptarea este zadarnică, Ilie, pentru a spulbera orice suspiciune a vreunui truc din partea lui, a poruncit să se toarne apă din abundență peste lemne și peste animalul pentru jertfă. Și asta nu o dată, nici de două ori, ci de trei ori. În felul acesta era evident pentru toți că nici măcar o torță nu ar fi putut aprinde cu ușurință acel altar. Apoi, adresându-se lui Dumnezeu printr-o rugăciune simplă, l-a cerut ca, de dragul Adevărului și a salvării întregului popor, să răspundă potrivit înțelegerii pe care o făcuse cu regele Ahab.

Răspunsul a venit imediat și, sub influența manifestării puterii lui Dumnezeu, întregul popor a ascultat de chemarea lui Ilie de a-i prinde pe profeții falși și de a-i omorî imediat.

Însă seria experiențelor de succes nu s-a terminat aici. Imediat după aceea, Ilie l-a anunțat pe rege că ploaia este iminentă, fără a avea însă vreun semn al apropierii acesteia. Sus, pe vârful muntelui Carmel, credința lui Ilie este încercată din nou când, rugându-se cu insistență, slujitorul continuă să-i raporteze absența oricărui semn de ploaie. După cea de-a șaptea trimitere, slujitorul îl anunță că vede un norișor de mărimea unei palme, obiect în care Ilie a

văzut imediat apropierea unui potop de ploaie. De ce a alergat Ilie înaintea carului lui Ahab distanța de peste 27 de kilometri de la munte până la reședința acestuia din Izreel, nu este afirmat în mod clar în Scriptură însă cel mai probabil că acesta a fost un alt mod de a arăta tuturor că puterea lui Dumnezeu era într-adevăr cu acest om.

Panica

Aflând că profetii religiei părinților ei au fost uciși de Ilie, regina trimite imediat un sol la acesta pentru a-l anunța că mai are 24 de ore de trăit. Jurând pe chiar viața ei, Izabela îi promite lui Ilie că „*mâine, la ceasul acesta*” și el va avea aceeași soartă cu cea a profetilor uciși la pâraul Chison.

Acum este momentul să ne întrebăm: chiar dacă regina avea o influență determinantă asupra regelui și astfel putere de decizie cel puțin egală cu acesta, ce putea fi aceasta în fața puterii divine care se manifesta în Ilie? Câtă opoziție puteau opune zeii pe care ea jurase Dumnezeului Celui viu care tocmai răspunsese cererii lui Ilie pe muntele Carmel? Unde era amenințarea? Exista în realitate vreun pericol pentru viața lui Ilie? Cu siguranță că nu!

Și totuși, în clipa în care mesajul Izabelei ajunge la urechile sale, Ilie a fugit imediat împreună cu slujitorul lui pe care l-a lăsat după 160 kilometri, la Beer-Șeba. De acolo, Ilie a mai călătorit încă o zi după care, istovit, a căzut sub un ienupăr „*și dorea să moară zicând: ,Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul, căci nu sunt mai bun decât părinții mei.*” (1 Regi 19:4).

Care a fost motivul pentru care a ajuns la această concluzie nu este specificat în Scriptură. Desigur, putem găsi câteva posibile răspunsuri, însă în contextul de față acest motiv nu este relevant și asta pentru că nu acesta a stat la baza dezertării sale, ci cu totul altceva. Putem observa cu ușurință din chiar cuvintele sale că, într-un mod tainic, Satan reușise să-i îndrepte lui Ilie privirea către sine însuși, și ce a văzut acolo nu l-a încurajat deloc. Probabil că întrebări de genul „Uite-te la tine; cine ești tu ca să intervină Dumnezeu pentru a-ți scăpa viața din mâna reginei?”, sau „Poporul acesta are făgăduințele lui Dumnezeu și de aceea a intervenit pentru el; dar tu cine ești?” l-au încurcat atât de tare, încât orizontul lui Ilie a fost acoperit de propria-i imagine, despărțindu-se astfel de Realitatea prezenței lui Dumnezeu. Ilie a ajuns astfel să-și definească identitatea prin prisma succesului. Fără teamă de a se apropia de reședința cuplului regal după succesul în lucrarea lui Dumnezeu, în fața amenințării reginei și a eșecului pe care-l considera acum iminent Ilie uită atât cine este cât și fundamentul harului lui Dumnezeu, întorcându-se la ideologia păgână „*primesc potrivit meritelor.*”

Niciodată singur

Asemenea unui părinte iubitor, Dumnezeu a făcut acest ocol împreună cu fiul Lui, niciodată dispus să renunțe la vreun suflet. Vizita dublă a îngerului cu scopul de a-i oferi lui Ilie hrană și apă pentru această călătorie este de-a dreptul uimitoare, plină de semnificații profunde. De ce nu l-a interceptat Dumnezeu pe Ilie imediat ce acesta a fugit, pentru a-i corecta traiectoria? Mai mult: cum se poate ca Însuși Dumnezeu să-l susțină cu energie în această goană pe calea ce-l depărta din ce în ce mai mult de scopul Său? Ce bine că Dumnezeu este Cel Ce Este, nu Cel pe care ne-l imaginăm noi uneori!

Plin de iubire și fără a folosit forța constrângătoare, Dumnezeu iese în întâmpinarea fiecărui suflet în parte acolo unde se găsește. Fiind pe deplin capabil să înțeleagă fiecare slăbiciune și tremur, Dumnezeu este dispus să meargă multe mile împreună cu cel care rătăcește, aducând vindecarea ochilor cu o gingășie de neegalat.

Și pentru că Dumnezeu este atent la toate detaliile și nu lasă nefolosit niciunul din mijloacele ce pot încuraja, nu-l abordează pe Ilie la umbra ienupărului din pustie, ci îl trimite într-o călătorie de peste 320 de kilometri pentru a avea un dialog. Imediat după acel scurt dialog, Dumnezeu îi spune să se întoarcă pe exact același drum pe care venise, motiv pentru care întrebarea „de ce nu a discutat cu Ilie în pustiu și l-a pus pe acesta să călătorească peste 640 de kilometri pe jos?” este pertinentă.

Destinația muntele Horeb (Sinai) era plină de semnificații iar Ilie avea nevoie de toate mijloacele prin care să i se reamintească identitatea și caracterul Celui care îl călăuzea. Niciun loc nu era mai potrivit pentru această descoperire ca muntele Sinai. Acesta era nu numai simbolul dialogului cu Dumnezeu, dar și a marilor descoperiri divine. Odată ajuns în acel loc, chiar și în

întinericul descurajării care-l cuprinsese, Ilie a știut că descoperirea pe care urma s-o primească nu putea veni decât din partea lui Dumnezeu.

Dialogul cu Dumnezeu

Numărul cuvintelor pe care cineva le folosește este invers proporțional cu capacitatea sa de a expune subiectul abordat: cu cât numărul cuvintelor este mai mare, cu atât capacitatea este mai mică. Acesta este probabil unul dintre motivele pentru care deseori Dumnezeu s-a exprimat în puține cuvinte, însă suficiente pentru a le explora și a găsi noi adevăruri în ele chiar și după mii de ani și în toată eternitatea.

Întrebarea pe care i-a adresat-o lui Ilie la gura peșterii de pe muntele Sinai, cu toate că nu a fost exprimată decât în 5 cuvinte în limba română, 3 cuvinte în limba ebraică, conține tot ceea ce era nevoie pentru deschiderea ochilor săi:

„Ce faci tu aici, Ilie?” (1 Regi 19:9).

Observați două aspecte ale întrebării:

1. În primul rând să observăm cuvântul „aici” care este în directă opoziție cu „acolo” pe care-l întâlnim în 1 Regi 17:4, 9. Cu alte cuvinte, Dumnezeu îi amintește lui Ilie că El l-a călăuzit mereu cu exactitate cu privire la locurile în care să meargă și la momentele exacte în care trebuia să se deplaseze. Cu alte cuvinte, „Nu ți-am arătat mereu că veghez asupra tuturor detaliilor? De ce n-ai avut încredere și de data aceasta? De ce ești AICI, unde vrei tu, și nu ACOLO, unde vreau Eu?”.

2. În al doilea rând să observăm cuvântul „tu” care este accentuat prin rostirea numelui lui: „tu ... Ilie?”. Cu alte cuvinte, el, omul lui Dumnezeu, mai presus de oricine altcineva, ar fi trebuit să rămână la postul lui, pe direcția pe care Acesta i-o trasase potrivit planurilor Sale.

Deseori Creștinii fac ocoluri inutile în viețile lor, experiențe ce uneori atrag după sine consecințe pe termen lung și foarte lung, consecințe ce vor modifica pentru totdeauna planul lui Dumnezeu pentru ei. Se pare uneori că Dumnezeu este nevoit să-și modifice mereu planurile potrivit alegerilor neinspirate ale celor ce ar fi trebuit să știe mai mult decât atât. Uneori suntem ispitiți să ne întrebăm „Cu astfel de oameni, când vei reuși să-ți închei lucrarea?”, însă nimic nu-L poate lua pe Dumnezeu prin surprindere iar dragostea Sa este pe deplin capabilă să le răspundă „tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui.” (2 Timotei 4:8).

Răspunsul lui Ilie este tipic Creștinului paralizat de descurajare: „Am fost plin de râvnă pentru Domnul, Dumnezeul oștirilor, căci copiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au sfărâmat altarele Tale și au ucis cu sabia pe prorocii Tăi; am rămas numai eu singur, și caută să-mi ia viața!” (1 Regi 19:10). Din chiar cuvintele lui înțelegem în mod clar la ce privea Ilie și care era cauza deznădejdiei în care căzuse: el însuși. Observați accentul pus pe propria sa persoană și pe înfrângerea lui Dumnezeu: „(EU) Am fost plin de râvnă pentru Domnul, Dumnezeul oștirilor, căci copiii lui Israel AU PĂRĂSIT legământul Tău, AU SFĂRÂMĂT altarele Tale și AU UCIS cu sabia pe prorocii Tăi; am rămas numai EU singur, și caută să-MI ia viața!” Cu alte cuvinte, Dumnezeu a fost învins iar eu sunt singur și cu nimic mai bun decât părinții mei; de unde să mai am speranță?

Și pentru că într-o astfel de descurajare explicațiile nu au nicio eficiență, Dumnezeu a folosit o imagine grafică pentru a-I se revela lui Ilie și astfel pentru a-l readuce la Realitate. Invitându-l afară din peșteră, Dumnezeu Însuși se apropie de el, însă, pentru o eficiență maximă, folosește contrastul:

„Și înaintea Domnului a trecut un vânt tare și puternic, care despica munții și sfărâma stâncile. Domnul nu era în vântul acela. Și, după vânt, a venit un cutremur de pământ. Domnul nu era în cutremurul de pământ. Și, după cutremurul de pământ, a venit un foc. Domnul nu era în focul acela.” (1 Regi 19:11, 12).

Tornado, cutremure și incendii devastatoare. Nu numai că Dumnezeu nu este Cel care produce aceste calamități, însă deseori ele preced revelația divină. Atunci când Dumnezeu are intenții cu o persoană sau familie, forțele întinericului își concentrează eforturile asupra acestora pentru a-i zdrobi înainte ca Dumnezeu să li se arate. Aceste încercări sunt îngăduite de Dumnezeu ca ocazii în care să ne putem exercita libertatea de alegere, ocazii prin care să ni se întărească credința și determinarea de a-L urma pe El și în altele și mai mari. Deseori Creștinii confundă încercările

devastatoare din viața lor cu semne de dezaprobare din partea lui Dumnezeu, însă aceasta se întâmplă numai pentru că uită că Dumnezeu nu este în niciuna dintre acestea.

Dumnezeu i-a arătat astfel lui Ilie că nu El a fost cel ce stătea în spatele amenințărilor Izabelei, că El nu amenință pe nimeni, că nu prin teroare dorește să-i câștige pe oameni la Sine, ci în exclusivitate prin libera alegere a omului.

Numai după ce toate acestea au fost trecute cu credința că Dumnezeu este la cârma vieții, El Se descoperă într-„*un susur blând și subțire.*” (1 Regi 19:12).

Triumful asupra descurajărilor

Lumina este o persoană: Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos. Întunericul descurajării nu poate fi risipit decât prin revelarea Persoanei Sale. Nicio doctrină nu poate mângâia sufletul zdrobit de deznădejde, nicio mână omenească nu-l poate ridica: perspectiva teribilă a viitorului sau imaginea hidoasă a propriei persoane sunt mult prea puternice pentru ca vreun gând sau vreun om să le poată spulbera. Și chiar dacă ar face-o, cu ce le-ar putea înlocui?

De aceea, numai descoperirea Persoanei Mântuitorului, a Darului Cerului care este chiar El Însuși, luminează viitorul și reafirmă moartea sinelui hidos și prezența Sa în inima Creștinului. Atunci și numai atunci, dintr-o dată, ca la rostirea Cuvântului Creator al lui Dumnezeu, se face lumină! Negura viitorului este risipită iar hidoșenia sinelui înlocuită cu prezența minunată a Persoanei Sale. Acesta este motivul pentru care, ori de câte ori suntem ispitiți să privim la noi înșine, la trecutul nostru, în fiecare ocazie în care ni se oferă suficiente motive în care să spunem „*nu sunt mai bun decât părinții mei*” (1 Regi 19:4), să afirmăm cu putere: „*Aceasta este adevărat, însă este numai o jumătate de adevăr; întregul adevăr este că ,Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc..., dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.*” (Galateni 2:20)”. Acesta este singura Cale de a triumfa asupra oricăror și tuturor descurajărilor!

Mulțumim lui Dumnezeu pentru Isus Hristos!

MÂNTUIREA ESTE VIAȚĂ

David Clayton, februarie 2018

Există două puncte de vedere despre ceea ce Dumnezeu a realizat trimițându-L pe Isus să devină Unul dintre noi:

1. Doar un alt om

Prima perspectivă este aceea că Isus nu a fost decât un alt om, exact ca toți ceilalți oameni, care a fost capabil să trăiască o viață desăvârșită prin credință și predare lui Dumnezeu. Dumnezeu Și-a trăit viața prin El, dar partea lui Isus a fost aceea de a Se încrede și de a Se preda. În cadrul acestei perspective, subiectul central este dacă avem sau nu credință și dacă alegem să ne predăm. Dacă putem să credem și să ne predăm așa cum a făcut Isus, putem trăi exact așa cum a trăit El. Elementul cheie este cu ce ne luptăm, ingredientul principal este credința și predarea noastră, dar cumva se pare că cel mai important aspect este participarea noastră umană. Dacă există credință și predare, toate lucrurile devin posibile. Cei care cred asta nu accentuează nevoia de a fi născut din nou, căci totul este numai despre eforul omenească. A fost un timp când și eu am crezut asta, dar asta a fost înainte de a înțelege ce înseamnă că Hristos este neprihănirea mea.

2. O Persoană divino-umană

Cea de-a doua perspectivă este aceea că Isus a fost o Ființă care a avut o minte, sau un spirit divin. Din punct de vedere genetic, El a fost pe deplin om, cu toate limitările pe care le are un om, însă lăuntric, în aspectul spiritual al Ființei Sale, El a fost Fiul lui Dumnezeu care a existat înainte și care a venit din cer. Cu toate că Și-a abandonat memoria și puterea, El nu Și-a abandonat identitatea. El era încă Fiul lui Dumnezeu. Însă întrebarea este: în ce sens era El încă Fiul lui Dumnezeu? El era încă Fiul lui Dumnezeu pentru că poseda acea calitate esențială care desparte divinitatea de creație, și anume că era bun în El Însuși. Natura Lui era bună, nu pentru că Dumnezeu locuia în El, ci pentru că El Însuși era Dumnezeu prin natura Sa!

Bunătate împrumutată?

Există două surse posibile ale bunătății care era în Isus. Prima este că această bunătate fusese împrumutată, infuzată în El prin locuirea spiritului sfânt. Cu alte cuvinte, Isus nu era bun în Sine Însuși, dar bunătatea a apărut în El pentru că Dumnezeu (Tatăl) S-a manifestat pe Sine prin El. Fără această prezență a Tatălui în El, Isus nu ar fi fost bun, ci ar fi fost carnal și rău ca oricare alt om.

Bun în El Însuși?

Cea de-a doua alternativă este că Isus era bun în El Însuși, la fel cum este Dumnezeu Tatăl pentru că El este Fiul NĂSCUT al lui Dumnezeu. El a moștenit natura lui Dumnezeu care este esențial bunătate pură, dragostea altruistă. Cu toate că era pe deplin om, din punct de vedere genetic identic cu toți oamenii, suferind aceleași deficiențe genetice ca noi toți, totuși mintea Lui sau spiritul Lui nu erau ca ale noastre. Da, a fost limitat la capacitățile omenești ca fiecare dintre noi, dar din punct de vedere MORAL era cu mult superior nouă. Isus nu a urât niciodată pe nimeni; Isus nu a dorit niciodată răul cuiva; Isus nu a avut niciun motiv egoist, dar de unde veneau toate acestea? Era vorba despre o Altă Ființă (Dumnezeu Tatăl) care iubea prin El, sau era Isus Însuși care-i iubea pe oameni datorită naturii pline de iubire pe care o avea? Răspunsul la această întrebare este foarte important și aș vrea să vă explic de ce.

Exemplu sau substituit?

Cei care susțin că Isus nu a fost bun în El Însuși vor afirma întotdeauna că Isus a venit în principal pentru a fi EXEMPLUL nostru. Isus a trebuit să trăiască viața noastră, să fie ispitit ca noi și să biruiască păcatul - toate acestea prin aceleași metode și în aceeași manieră prin care și noi facem aceste lucruri. Ideea este că dacă El nu era ca noi și nu a biruit ca și noi, atunci nu ar mai fi exemplul nostru iar noi nu am mai putea birui ca și El. Ideea este că El a venit pentru a arăta că omul poate împlini legea lui Dumnezeu, motiv pentru care El a trebuit să demonstreze acest lucru ca unul dintre noi în exact aceleași condiții și circumstanțe. Aceasta este o perspectivă falsă și stă la baza a două perspective asupra mântuirii, una legalistă și centrată pe om, iar cealaltă centrată pe Hristos, credință și nașterea din nou.

Substituit

Cei care susțin că Isus a fost bun în El Însuși (ceea ce cred și eu), înțeleg faptul că Isus nu a venit pentru a ne fi un exemplu despre cum să biruim păcatul. Aceasta nu a fost misiunea Lui pentru că nu există niciun om, și nici nu a existat vreodată, care să poată trăi așa cum a trăit Isus. El a fost Singurul Om care a trăit și care va trăi vreodată, Singura Persoană care a fost absolut curat din punct de vedere moral, în care Satan nu a putut găsi nici cel mai mic aspect care să cadă sub incidența principiilor sale. Isus nu a venit să ne arate calea, El a venit pentru A FI CALEA! El nu este EXEMPLUL nostru despre cum să biruim păcatul, ci El Însuși este BIRUINȚA NOASTRĂ ASUPRA PĂCATULUI! Cu alte cuvinte, El nu spune „Vezi cum am trăit Eu? Urmează-Mi acum pașii.” Nu „nu, nu!” Ci El spune: „Stai în brațele Mele, iar Eu am să te conduc. Voi trăi Eu în locul tău.” Noi nu urmăm exemplul lui Hristos, ci Îi îngăduim lui Hristos să re trăiască, iar El, Cel care a trăit în mod desăvârșit odată, o va face din nou în noi. Nu este vorba despre viața imitată, ci despre viața substituită!

Nu vreau să spun că nu este un lucru bun a căuta să imităm exemplul lui Isus. Viața Lui a fost desăvârșită și constituie cu siguranță un ideal bun pentru fiecare dintre noi. Însă este mult mai mult implicat în conceptul că Isus este exemplul nostru și aici este punctul în care eu obiectez. Majoritatea celor care susțin că Isus este exemplul nostru insistă că Isus a fost exact cum suntem noi, plus sau minus nimic. Mai sunt cei care cred că scopul ultim în univers este păzirea legii. Așadar, ei spun că Isus a venit pentru a ne arăta că este posibil să împlinim în mod desăvârșit legea. Viața Lui afirmă: „Eu am reușit, deci și tu poți.” Cu alte cuvinte, viața lui Isus a fost în primul rând o provocare pentru noi care ne spune că dacă putem să-L imităm, vei putea să faci exact ceea ce a făcut Eu; Eu am reușit; așadar, tu de ce nu reușești? Această perspectivă Îl prezintă pe Isus ca pe indicatorul căii mai degrabă decât Calea în sine, Îl face pe Isus mijlocul către sfârșit mai degrabă decât finalul în sine. Depinde viața biruitoare de imitarea lui Hristos,

sau de primirea Lui și de a-I îngădui Lui să trăiască prin noi pe măsură ce ne predăm Lui clipă de clipă?

🕒 nouă rasă de oameni

Este adevărat că Isus a venit ca om, pe deplin sub condițiile naturii umane decăzute. El a trebuit să ia asupra Lui Însuși blestemul la cruce, dar a făcut asta pentru a fi un exemplu? A făcut El aceasta pentru ca mai apoi să ne ceară să-L imităm? Aceasta este perspectiva care conduce la legalism. Nu, El a făcut toate acestea pentru a lua asupra Lui vechea natură umană și să o omoare la cruce. Apoi a fost înviat ca Cel de-al Doilea Adam, capul unei noi rase de oameni în care blestemul a fost distrus și care posedă toate atributele pe care El le-a adăugat acelei vieți în perioada în care a fost om. Asta este ceea ce MOȘTENIM când suntem născuți din nou în Hristos. Este ceea ce moștenim, nu ceea ce IMITĂM! Isus a trebuit să fie ca noi astfel încât să creeze această nouă realitate pentru noi, nu pentru ca noi să-L imităm pe El.

Dragostea arătată

Mai mult decât atât, să considerăm următorul adevăr: dacă Dumnezeu ar fi fost Cel care a trăit viața lui Isus, atunci cum ar putea fi adevărat că dragostea lui Dumnezeu a fost cu adevărat arătată în Isus? Dacă Isus nu a fost decât un vas predat pentru a fi folosit de Dumnezeu, atunci când a murit pe cruce pentru noi, a făcut-o datorită faptului că ne-a iubit, sau datorită faptului că așa a vrut Tatăl Lui? A fost crucea o manifestare a dragostei lui Isus pentru om, sau a supunerii lui față de Tatăl Lui, sau ambele?

Dragostea lui Dumnezeu sau natura divină?

Mulți dintre cei care nu cred în doctrina trinității au tendința de a se contra pe darul lui Isus ca ultimă manifestare a dragostei lui Dumnezeu, iar eu mă număr printre ei. Însă, mai există și alte aspecte ale acestei demonstrații care necesită explorare. Nu numai sentimentele dragostei lui Dumnezeu au trebuit demonstrate, dar și natura fundamentală a lui Dumnezeu. Singura manieră prin care Dumnezeu putea fi manifestat ființelor umane în adevărata Sa natură era numai prin a Se coborî la nivelul nostru, să devină Unul dintre noi și să-Și trăiască viața pe planeta noastră, sub condiții care nu pot fi contrafăcute. El ar fi putut să ia forma unui om, dar nu a fi putut niciodată să fie cu adevărat om. Ar fi fost o prefăcătorie, un rol jucat. El ar fi fost încă Atotputernicul Dumnezeu, dar într-o altă formă. Dar FIUL lui Dumnezeu putea deveni om! Puterea Lui, slava, cunoștințele, amintirile etc. Îi puteau fi luate iar El putea fi așezat în circumstanțe în care să-L reveleze pe Dumnezeu la nivel uman datorită faptului că natura Lui este oglindirea slavei și întipărirea Ființei Tatălui. Chiar dacă a devenit om, natura lăuntrică a lui Dumnezeu a putut rămâne curată și sfântă, pe deplin altruistă. Acesta este motivul pentru care, pe această cale, cu toate că era o ființă umană, totuși slava lui Dumnezeu - dragostea pură și altruistă a lui Dumnezeu, mila și compasiunea tandră a lui Dumnezeu, au strălucit prin El la nivel uman.

Propria Sa bunătate

Acesta este punctul critic. Dacă Isus nu a manifestat propria Lui bunătate divină, atunci El nu a descoperit în realitate ceea ce este Dumnezeu. El nu a descoperit decât ceea ce Dumnezeu poate descoperi prin orice om. De fapt, există posibilitatea ca totul să nu fi fost decât un spectacol pus în scenă de Dumnezeu, folosindu-Se de un trup omenesc. Dovada de netăgăduit a faptului că Isus a fost bun în El Însuși este Golgota. Pe cruce Dumnezeu L-a abandonat pe Isus, L-a părăsit. De ce a rămas Isus bun și a continuat să aleagă binele? Nicio ființă creată nu poate fi bună sau să aleagă ceea ce este cu adevărat bine fără influența spiritului lui Dumnezeu. Dar Isus nu a beneficiat de această influență pe cruce. Dacă credem propriile cuvinte ale lui Isus, Dumnezeu L-a părăsit pe cruce și a fost abandonat pentru a purta păcatul omenirii, pentru a lua asupra Lui blestemul. De ce a ales El totuși binele? Cum a fost posibil ca El să facă asta în condițiile în care a fost despărțit de Dumnezeu? Răspunsul este că a făcut lucrul acesta pentru că El este bun în El Însuși, datorită naturii Sale, pentru că El este Dumnezeu!

Cu alte cuvinte, adevărata natură a lui Dumnezeu a fost revelată la cruce. Isus a demonstrat că în mod fundamental, divinitatea este altruistă și că îi pasă mai mult de alții decât de Sine. Isus a demonstrat că în mod fundamental, există o mare diferență între divinitate și creație. Bunătatea nu este o chestiune ce ține de ceea ce știm sau de ceea ce alegem să facem. Bunătatea este ceva ce se găsește numai în divinitate. Isus nu L-a apărut pe Dumnezeu Tatăl ca Persoană, ci chiar natura lui Dumnezeu, natura divinității pentru a clarifica motivul pentru care oricărei creaturi îi este imposibil să participe în același conciliu ca Dumnezeu (așa cum a dorit Lucifer). Numai o ființă divină poate fi bună cu adevărat. Diferența dintre Dumnezeu și creatură nu este o diferență în informație, ci este o diferență în natură. Cu toții putem învăța mai mult, dar nu ne putem schimba natura. Niciunul dintre noi nu se poate face bun în sine pentru că aceasta este o calitate care aparține NUMAI divinității. (Marcu 10:18).

Ispitit ca și noi

Deseori se ridică întrebarea: „Dar nu a fost Isus ispitit în toate ca și noi? Cum ar fi putut fi posibil dacă El a avut un spirit divin? Cum ar fi putut fi cu adevărat ispitit ca și mine, dacă El nu a fost exact ca mine, cu toate tendințele și limitările? Au fost ispitele lui Isus numai prefăcătorii?”

În primul rând să observăm că Isus nu a fost ispitit ca și noi în toate detaliile. Isus nu a fost niciodată ispitit să consume droguri, să fie homosexual, să ucidă pe cineva. Cel puțin, pentru mine este imposibil de înțeles că ar fi fost. Eu unul nu sunt ispitit cu aceste ispite iar unele lucruri, ca dorințele homosexuale, nu vor constitui niciodată ispite pentru mine. Natura mea le respinge. Sunt convins că același lucru se întâmpla cu Isus în cazul multor ispite. Așadar, ideea este că atunci când Scriptura afirmă că El a fost ispitit „în toate”, trebuie să însemne că a fost ispitit asemenea nouă în principiu, nu în detalii. Principiul fundamental al tuturor ispitelor este subliniat de Ioan:

„Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.” (1 Ioan 2:16).

Trei categorii

Cu alte cuvinte, există trei categorii principale ale păcatului iar Isus a fost ispitit în toate la fel ca și noi. Atunci când citim despre ispitele din pustiu, vedem clar că acestea se încadrează în aceste trei categorii:

1. Pofta cărnii - ispita de a transforma pietrele în pâine într-un moment de foame extremă.
2. Pofta ochilor - ispita de a obține toate împărățiile lumii.
3. Mândria vieții - ispita de a arăta Cine este prin demonstrație vanitoasă de putere.

Cercetați acestei trei ispite. Aproape că par triviale. Nu-mi pot imagina că aceste ispite, dacă mi-ar fi prezentate în mod deschis, m-ar tenta cu adevărat. Oamenii se miră: unde a fost puterea în aceste ispite? Însă, atunci când considerăm adevărata natură a păcatului, devine mai ușor de înțeles. Aceasta este cheia pentru a înțelege modul în care a fost Isus ispitit.

Principiul de bază

Rădăcina păcatului este VIAȚA CONDUSĂ DE SINE, viața care este trăită independent de Dumnezeu. Satan nu ar fi avut nicio speranță de succes dacă ar fi încercat să-L ispitească pe Isus să se angajeze într-un păcat dezgustător ca cele în care noi cădem atât de ușor. Nu L-ar fi putut determina să comită adulter, să fure, să mintă etc. Însă, dar L-ar fi putut face să acționeze bazat pe PRINCIPIUL păcatului, rezultatul ar fi fost același. Isus a fost ispitit să acționeze pe baza guvernării de sine și, în acest sens, El a fost ispitit în aceleași puncte ca și noi. Noi păcătuim (indiferent de maniera de manifestare) pentru că ne conducem singuri viețile! Nu există niciun alt motiv și nicio altă explicație a faptului că Creștinii născuți din nou cad în păcat.

Ispitele lui Isus a fost mult mai subtile, mult mai sofisticate, dar în principiu au fost ca și ale noastre. Au fost centrate pe a-L determina pe Isus să acționeze independent de Dumnezeu, pe baza propriei inițiative. Guvernarea de sine este principiul împărăției lui Satan. Viețuirea după directivele spiritului sfânt al lui Dumnezeu reprezintă principiul împărăției lui Dumnezeu.

Natură sau caracter?

Ar putea fi ridicată întrebarea: de ce continuă Creștinii să cadă în păcat, cu toate că sunt născuți din nou? Nu demonstrează acest lucru că factorul determinant este în realitate efortul omenesc, exercitarea propriei noastre voințe mai degrabă decât natura pe care o primim? Însă mai sunt și alți factori implicați pe care trebuie să-i înțelegem.

Atunci când o persoană este născută din nou, primește o NATURĂ nouă, nu un CHARACTER nou. Natura este moștenită; o primim când suntem născuți, însă caracterul este format și dezvoltat în mijlocul conflictelor vieții. Suntem mântuiți pe baza naturii pe care o avem, cea pe care o primim în Isus, însă Îl proslăvim pe Dumnezeu în lume prin caracterul pe care-l înfățișăm. Fundamentul mântuirii noastre este într-o anumită măsură diferit de fundamentul pe baza căruia eu Îi descopăr slava lui Dumnezeu pe pământ.

Sunt om; aceasta este natura mea și, instinctiv, mă comport ca un om. Dar cu toții știm că toți oamenii se poartă neomenește atunci când sunt ispitiți suficient de puternic. Ar fi fost mai rău dacă ar fi existat un alt tip de natură implicată care să ne împingă într-o altă direcție. Ceea ce vreau să spun este că cu toate că avem o nouă natură iar instinctele ni s-au schimbat, tot trebuie să facem alegeri și să ne predăm într-un mod conștient, să ne supunem și să exercităm credință în Hristos care ne-a fost dat pentru a ne călăuzi viețile. Cu alte cuvinte, avem instinctele, dorințele și capacitatea de a face ceea ce este bine din punct de vedere moral, dar dacă toate acestea nu sunt aliate credinței, obiceiurile dependenței de sine și alegerea unei căi mai „sigure”, mai plăcute, vor anula impulsurile noii naturi și ne vor trage pe calea guvernării de sine.

Nașterea din nou

Una dintre probleme este că nu am înțeles adevărata natură a omului și nici natura schimbării care are loc atunci când o persoană este născută din nou. Scriptura afirmă că

„Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi.” (2 Corinteni 5:17).

Este clar că această afirmație nu este adevărată în sens absolut. Nașterea din nou nu reprezintă renașterea minții conștiente, a amintirilor sau a intelectului. Tot ceea ce vom fi învățat, amintirile și obiceiurile rămân în creierul nostru, chiar și după ce am fost convertiți și născuți din nou din spiritul lui Hristos. Însă ceea ce afirmă Biblia este că Domnul Isus a venit să locuiască în SPIRITELE noastre (2 Timotei 4:22). Este o renaștere a spiritului, nu o renaștere a minții conștiente. În omul lăuntric s-au reînnoit motivele și instinctele, dar mintea conștientă este încă locul în care sunt luate deciziile și este încă influențată de amintirile, obiceiurile și informațiile pe care le-am strâns pe parcursul vieții. Așadar, pe de o parte avem impulsurile noii naturi care ne îndeamnă să facem ceea ce este bine, în timp ce pe de altă parte avem intelectul care ne direcționează către vechile obiceiuri. Aici este locul în care puterea voinței are încă un loc de jucat. Aici este punctul în care umblarea cu Isus, rămânerea în El în mod conștient, au un rol determinant în deciziile pe care le luăm.

Spirite, nu intelect

Dar iată care este aspectul determinant: spiritele noastre sunt reînnoite, în lăuntru toate lucrurile s-au înnoit. Această transformare lăuntrică este manifestată în comportamentul exterior pe măsură ce învățăm să „*umblăm în duhul*”, pe măsură ce „*umblăm prin credință, nu prin vedere*.” Pe măsură ce „nu ne sprijinim pe înțelegerea noastră” și învățăm să acționăm prin spirit mai degrabă decât prin intelect. Aici este locul în care are loc creșterea în experiența noastră. Așadar, ne confruntăm cu paradoxul faptului că suntem deja transformați, oameni noi, și totuși încă creștem și ne schimbăm. Răspunsul aparentei contradicții stă în faptul că suntem alcătuiți din trup, suflet și spirit. Mintea conștientă continuă să învețe și să fie înnoită. Nu scăpăm niciodată de informația care se găsește în ea. Pe tot decursul vieții noastre, spiritul va continua să crească, să se schimbe și să se dezvolte. Însă, pe de altă parte, spiritul este transformat pe deplin atunci când suntem născuți din nou.

Partea bună este că avem asigurarea că nu suntem mântuiți pentru că avem caractere perfecte. Dacă acesta ar fi adevărul, nu cred că ar exista vreun om mântuit. Nu; suntem mântuiți pentru că viața lui Hristos a fost unită cu viața noastră, spirit cu spirit în așa fel încât Sămânța Lui este în

noi și rămâne în noi. Acesta este fundamentul mântuirii noastre, nu că noi învățăm sau că ne dezvoltăm, ci Sămânța care este în noi.

Nicio putere disponibilă

Isus nu a folosit nicio putere pe care noi să n-o avem în cadrul conflictului cu păcatul. Cum împăcăm acest lucru cu faptul că Isus a fost foarte diferit în spiritul Lui față de orice altă ființă umană? Trebuie să fie adevărat pentru că Isus Însuși este Cel care Își retrăiește viața Lui în noi. Desigur, tot ceea ce a făcut atunci când a fost în trup, este capabil să facă din nou atunci când I ne supunem. Însă ideea este că El este Cel care trăiește, El este Cel care acționează, nu suntem noi cei care facem totul copiindu-L pe El. Dacă vrei să știi motivul pe care se pare că nimeni nu trăiește viața lui Isus, atunci nu este nevoie să investigăm mai departe după ce am înțeles acest adevăr. Eșuăm lamentabil, vorbim dar nu trăim pentru că încercăm să-L copiem pe Hristos, pentru că nu este Hristos Cel care trăiește. Avem o relație cu principiile lui Hristos, cu moralitatea lui Hristos, cu filozofia lui Hristos, dar lui Hristos Însuși nu-I este îngăduit să trăiască.

INVITAȚIE

Ne face o deosebită plăcere să vă invităm la o nouă întâlnire de studiu și rugăciune în perioada 24 – 29 iulie 2018. Prezentatorii din acest an vor fi [Imad Awde și Nader Mansour](#) din Australia, alături de [Olimpiu Trif Stanciu și Vlad Ardeias](#).

Spre deosebire de anii precedenți, această întâlnire va avea loc în localitatea Hațeg, județul Hunedoara. Cazarea se va face la [Pensiunea „Casa Răzvan”](#) (cu acces de pe [drumul european 79](#)) care oferă camere cu trei paturi, costul fiind de 35 lei/noapte/persoană. În fiecare cameră trebuie să fie cazate minim 3 persoane. Pentru copiii care nu ocupă pat nu se percepe taxă pentru cazare. Persoanele care vor fi cazate în alte locuri vor plăti 5 lei pe zi pentru sala de conferință. Pensiunea nu oferă servicii de restaurant. În zonă însă există atât firme de catering cât și restaurante și supermarket.

Este important să rețineți faptul că locurile sunt **limitate**, motiv pentru care este imperios necesar să vi-l rezervați pe al dumneavoastră până în data de **31 mai** prin depunerea sumei integrale în contul RO66BTRL01301201M16722XX de la Banca Transilvania pe numele Trif Stanciu Olimpiu. Vă rugăm să specificați la rubrica „detalii depunere” că suma reprezintă contravaloarea participării la întâlnirea de la Hațeg și să-l anunțați telefonic pe domnul Trif la numărul 0752211191.

Cazarea se va face marți, 24 iulie, începând cu **ora 14**, iar plecarea va fi duminică 29 iulie la **ora 12**. Pensiunea oferă apă caldă non-stop, sală de conferință, acces gratuit la internet, bucătărie comună, foisor, leagăne și un generos spațiu de joacă securizat pentru copii. Puncte de interes turistic: [Lacul de acumulare „Gura Apelor”](#), Rezervația de Zimbri, Parcul Național Retezat, [Parcul Dendrologic Simeria](#), Sarmizegetusa Ulpia Traiana etc.

Cel mai important este însă faptul că aceasta este o întâlnire de studiu al Bibliei, rugăciune și părtășie Creștină în vederea pregătirii personale pentru revenirea iminentă a Domnului Isus și a evenimentelor premergătoare acesteia. Spiritul, așteptările și participarea efectivă pe toată perioada întâlnirii a fiecăruia dintre dumneavoastră vor scrie istoria acestor 5 zile și vor înclina balanța fie în favoarea revărsării abundente a spiritului sfânt, fie în favoarea unei simple întâlniri sociale și turistice. Rugăciunile noastre sunt ca fiecare participant să aibă curajul de a se lăsa în totalitate călăuzit de Cel care este Calea, Adevărul și Viața.

Vă așteptăm cu inimile deschise!

SFÂRȘITUL ESTE APROAPE

LA UȘI!

Ardeiaș Vlad, martie 2018

„Tot așa, și voi, când veți vedea **toate** aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă.” (Matei 24:33).

Martie 2018: Evenimentele profetice

Profetie: persecuția Creștinilor.

„Atunci vă vor da să fiți chinuiți și vă vor omorî; și veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu.” (Matei 24:9).

„Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni.” (Ioan 15:18, 20).

Organizația mondială „Christian Freedom International” afirmă că există peste 200 de milioane de Creștini persecutați în 105 țări din cele 196 din lume, și că, la fiecare 5 minute, un Creștin este omorât pentru credința lui în Isus.

Împlinire:

Joi, 1. Pakistan. Mai multe părăsesc țara din cauza persecuției violente.

Joi, 1. Rwanda. Guvernul a anunțat închiderea a 714 biserici pentru motivul că nu ar respecta standardele de igienă și siguranță.

Joi, 1. Nigeria. 12 Creștini au fost omorâți pentru că au încercat să protejeze mai multe copile de la o convertire forțată la Islamism.

Joi, 1. Iran. Un convertit la Creștinism a pierdut recent apelul împotriva sentinței de 10 ani sub acuzația de activități misionare.

Vineri, 2. Nigeria. Un pastor și alți Creștini au fost uciși într-un atac de răzbunare al ciobanilor semi-nomanzi musulmani.

Luni, 5. India. Mai mulți Creștini au fost răniți pentru că încercau să înmormânteze un alt Creștin.

Luni, 5. Malaezia. Curtea Federală a ordonat ca toate cazurile de apostazie să fie audiate de către curțile unde este aplicabilă Legea Sharia, ceea ce reprezintă o veste foarte proastă pentru Creștini.

Marti, 6. Somalia. Numărul celor care au rămas orfani, pentru că părintii lor au fost omorâți pentru credința lor de către rebelii grupării extremiste, Al Shabaab, este în continuă creștere.

Miercuri, 7. India. Extremiștii hinduși atacă creștinii când coboară din autobuze.

Luni, 12. SUA. Locuitorilor unei zone rezidențiale care țineau studii biblice în camera comună a complexului, le-a fost interzisă folosirea spațiului, avertismentul „Este interzis orice fel de muzică creștină” fiind amplasat chiar în acea cameră.

Marti, 13. Turcia. Un procuror caută să condamne pe viață un misionar american care este acuzat de spionaj, de obținerea de informații secrete, politice și militare, de distrugerea ordinii constituționale și de detronarea Parlamentului Turc, cu mențiunea că acesta ar fi membru într-o organizație armată teroristă.

Miercuri, 14. Coreea de Nord. Trei Creștini americani au fost arestați după ce au fost acuzați de activități împotriva statului.

Miercuri, 14. Suedia. Guvernul încearcă să aducă la înfometare Creștinii care caută azil, în timp ce 150 indivizi care au luptat alături de gruparea extremistă Isis, au primit dreptul de a le fi protejate identitățile, ca să își poată găsi de lucru.

Vineri, 16. SUA. Un judecător Creștin a primit cea mai mare suspendare din funcție din istorie pentru că a refuzat să căsătorească cupluri de homosexuali.

Sâmbătă, 17. Irlanda. O Biserică Creștină este amenințată cu violențe extreme din cauza prezentării unui film Creștin despre cei care au renunțat la viața homosexuală.

Sâmbătă, 17. Nigeria. O Creștină a fost nevoită să-și părăsească casa după ce musulmanii Fulani i-au ucis soțul.

Marti, 20. Pakistan. Mai mulți Creștini au fost răniți în urma unui atac musulman în timpul serviciului de rugăciune.

Miercuri, 21. India. Extremiștii hinduși au ars mai multe biblii într-un atac asupra unei biserici Creștine.

Joi, 22. Nigeria. Teroriștii islamici refuză să elibereze o ostatică Creștină pentru că aceasta nu renunță la Hristos.

Vineri, 23. Uganda. Un proaspăt convertit la Creștinism din estul Ugandei a fost atacat cu ulei încins de propriile rude.

Profetie: apostazia Creștinismului.

„Dar Duhul spune lămurit că, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor...” (1 Timotei 4:1).

Împlinire:

Sâmbătă, 3. Vatican. Un cardinal a decis să trimită oficialilor un dosar cu un conținut de informație ce se întinde pe 1200 de pagini, cu privire la 40 de preoți și seminariști Catolici care duc o viață activă de gay.

Duminică, 11. Polonia. O nouă lege poloneză interzice orice fel de comerț făcut în zilele de duminică. Aceasta a intrat în vigoare începând cu marile supermarketuri și alți retaileri închinându-și porțile duminică, pentru prima dată de când legile comerțului liber au intrat în vigoare în anii 90 după căderea comunismului.

Luni, 12. SUA. Credința că Isus este singura cale către cer este o nebunie, spune Pastorul Michael A. Walrond Jr. unul dintre cei mai influenți pastori ai New York-ului care conduce o congregație de peste 10.000 de membri.

Marti, 13. SUA. Un student a fost dat afară de la Cursul de Studii Religioase al Universității pentru că a susținut că nu există decât două genuri.

Profetie: ca în Sodoma

„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma ... Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.” (Luca 17:28-30).

Împlinire:

Joi, 1. Canada. Guvernul lucrează la ajustarea întrebărilor ce vor fi puse la recensământul populației din acest an astfel încât să reflecte cât mai bine felul în care se identifică unele persoane non-binare.

Luni, 5. Australia. Compania aeriană Qantas va începe să folosească un limbaj neutru în ceea ce privește genul clienților. Angajații sunt sfătuiți să renunțe la folosirea cuvintelor „soț” și „soție” în favoarea termenului „partener” și să evite folosirea limbajului care arată către un anumit gen atunci când vorbesc unii cu alții.

Luni, 5. Rusia. Cântărețul Elton John s-a întâlnit cu prim ministrul Președintelui rus, Vladimir Putin, pentru a-i presa în ceea ce privește drepturile LGBT.

Miercuri, 7. SUA. Orașul Mississippi va fi gazdă a primei Parade Gay din istoria orașului după ce primăria a fost amenințată că va fi adusă în instanță dacă nu va vota favorabil.

Joi, 8. Israel. Un rabin conservator a spus că homosexualitatea este o boală și că Israel arată mai degrabă a statul homosexualilor.

Profetie: stres și dereglări mentale

„Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă la auzul urletului mării și al valurilor; oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ; căci puterile cerurilor vor fi clătinate.” (Luca 21:25; 26).

Împlinire:

Vineri, 2. Scriitorul și activistul transsexual Jacob Tobia se pare că a găsit potrivirea perfectă cu noua linie de machiaj pentru exprimarea tuturor genurilor.

Sâmbătă, 10. SUA. Atracția de anul acesta la Parada Gay din New York City, va fi un băiețel de numai 10 ani, îmbrăcat în drag queen, travestit.

Miercuri, 21. Un macabru bucătar șef cu apucături de canibal taie bucăți de carne din trupurile oamenilor, le prăjește și le-o dă să mănânce într-o înregistrare live pe Facebook.

Miercuri, 21. SUA. „Am omorât mai mulți oameni decât Ted Bundy” mărturisește o doctoariță specializată în avorturi.

Duminică, 25, Lituania. Medicii psihiatrii lituanieni sunt scandalizați datorită planurilor Parlamentului de a interzice operațiile de schimbare de sex, spunând că decizia nu este științifică.

Vă invităm să vizitați și site-ul www.lectiicubiecte.ro, loc de unde veți putea parcurge materiale special concepute de noi pentru copii și părinți. Efortul nostru este de a pune la dispoziție noi materiale în fiecare zi.

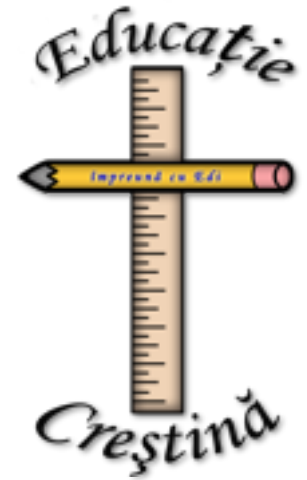
Vă invităm să vizitați și site-ul www.edy.hu, loc în care am debutat un proiect care este numai în fază de început. Pentru moment acolo puteți asculta și descărca în mod gratuit înregistrări audio ale unor cărți creștine pentru copii. În decursul timpului, pe site-ul www.edy.hu vor fi disponibile tot mai multe materiale pentru cei mai mici și pentru cei mai măricei. Dacă doriți să primiți notificări despre materialele noi pe măsură ce vor fi disponibile, vă rugăm să ne scrieți la adresaedi@gmail.com pentru a ne comunica adresa dumneavoastră și orice alte gânduri și sugestii legate de acest proiect.

Vă așteptăm să ne vizitați și pe site-ul www.divinavindecare.ro, un loc în care veți găsi multe resurse creștine.

La secțiunea **Revista** puteți găsi toate numerele revistei **Divina Vindecare**, de la primul număr din ianuarie 2010, până în prezent. Vă încurajăm să le descărcați pe computerul personal sau să le citiți online pe toate pentru a vă bucura de articole ce tratează doctrinele fundamentale ale creștinismului numai în lumina Sfintei Scripturi având ca scop unic acela de a înțelege care este calea practică prin care putem avea o relație personală cu Dumnezeu Tatăl și cu Singurul Său Fiu născut, Domnul Isus Hristos.

La secțiunea **Cărți** puteți găsi, pe lângă Sfânta Scriptură în format electronic, peste 30 de titluri ale unora dintre cele mai utile și profunde lucrări creștine. Printre subiectele analizate în aceste lucrări se numără cel al neprihănirii lui Hristos care se poate obține în mod practic de fiecare dintre noi prin credința în Cuvântul lui Dumnezeu, cel al Bisericii lui Dumnezeu în lumina Sfintei Scripturi, și altele. Cărțile pot fi descărcate gratuit.

La secțiunea **Media** puteți găsi diverse studii și prezentări în format video și audio, prezentări care abordează unele dintre cele mai importante aspecte ale Evangheliei Domnului Isus Hristos. Toate aceste studii pot fi descărcate gratuit. Secțiunea **Visteria** este scrisă de voi, cititorii noștri. Această secțiune reprezintă visteria site-ului nostru; aici colectăm cei doi bănuți ai văduvei sărace, talantul robului care a decis să nu-l mai țină îngropat, paharul cu apă rece pentru micuții Domnului, pâinile și peștii copiilor care doresc să le ofere Domnului Isus sub forma experiențelor personale pentru ca El, binecuvântându-le, să le transforme în mijloace pentru a potoli setea și foamea multor suflete. Trimite-ne experiența ta, descoperirea pe care Dumnezeu ți-a făcut-o în studiul personal, o speranță pe care o ai în inimă, versuri sau o cerere de ajutor la adresa divinavindecare@gmail.com iar noi o vom publica acolo pentru a sluji ca ajutor altor suflete aflate în nevoie.

Linkuri utile

[Hitböl hitbe](#)

[Revelation 14:12](#)

[Heilung in Christus](#)

[Restoration Ministry](#)

Ne puteți urmări și pe canalul Divina Vindecare de pe **YouTube** (copiind în browserul dumneavoastră următorul URL: <http://www.youtube.com/user/DivinaVindecare?feature=mhee>) unde găsiți toate materialele video la diferite rezoluții. Înscrieți-vă la canalul nostru YouTube apăsând butonul „Subscribe” pentru a primi în mod automat știri de fiecare dată când postăm noi prezentări. Aceste prezentări video au fost înregistrate începând cu anul 2006 și tratează diverse aspecte ale Evangheliei strict din punct de vedere biblic. Pentru a câștiga o înțelegere cât mai bună, vă recomandăm să le urmăriți în ordine cronologică. Vizionare binecuvântată!

Nr. 100 Aprilie 2018

Tiraj 730 exemplare

Scopul revistei Divina Vindecare este acela de a-i motiva pe cititori să se dedice fără nici o rezervă pregătirii personale pentru revenirea Domnului Isus Hristos printr-o relație directă și personală cu Mântuitorul. Revista Divina Vindecare este tipărită lunar și este trimisă gratuit oricui dorește. Multiplicarea este nu numai permisă, ci și puternic încurajată. Pentru orice informații și alte materiale, vă rugăm să ne contactați.

